

Finansklagenemnda Inkasso

20162804

KREDINOR SA

Tvist

Om det er adgang til å sende purregebyr til inkasso. Om inkassovarselet av 9.6.16 er i samsvar med inkassoloven § 9.

Innbetaling av hovedkravet etter at inkassovarsel med purregebyr var sendt, ble ansett som delbetaling. Nytt inkassovarsel, tillagt nytt purregebyr, ble sendt. Restkravet ble ikke betalt og inkasso ble iverksatt, noe klager bestred adgangen til. Nemnda legger til grunn at å sende to inkassovarsler med gebyr (og ikke en purring og et inkassovarsel som inkassoforskriften § 1-3 åpner for), likevel er i samsvar med god inkassoskikk, idet alternativet med å sende betalingsoppfordring ville ført til et vesentlig høyere salær og derved økte kostnader for skyldneren. Nemnda har av eget tiltak vurdert om inkassovarslene innholdsmessig oppfyller kravet i inkassoloven § 9. Hverken inkassovarselet av 9.6.16 eller 27.6.16 oppfyller inkassolovens krav. Klager er fritatt fra å betale inkassoomkostninger i saken da klagen har ført frem.

I. Saksfremstilling

Hovedkravet gjelder opprinnelig et ubetalt fakturakrav til XX AS. Hovedkravet utgjør kr 629,98 og forfalt til betaling 25.5.16.

Grunnet manglende betaling innen forfall, fremsendte innklagede 9.6.16 inkassovarsel, på vegne av fordringshaver. Purregebyr var lagt til kravet med kr 67. I varselet het det blant annet "Har du betalt før brevets dato, vennligst se bort fra dette brevet".

Innklagede mottok melding fra kreditor om at de hadde mottatt betaling av hovedkravet 20.6.16. Nytt "Inkassovarsel/Purring på rest" ble sendt 27.6.16. Gebyr var nå spesifisert med kr 134. I varselet het det blant annet "Vi gjør oppmerksom på at det gjenstår en rest på kravet, og dette innebærer at saken kan bli overført til inkasso dersom ikke oppgjør skjer innen 11/07/16."

Restkravet ble overført til inkasso og betalingsoppfordring ble sendt 15.07.16. Salær var krevd med kr 335.

Sekretariatet for finansklagenemnda Inkasso tilskrev innklagede og utba innklagedes kommentarer til hvorvidt de anså inkassovarselet av 9.6.16 som samsvarende inkassoloven § 9 bokstav a. Sekretariatet bemerket at det ikke fremgikk av varselet at "inkasso vil bli satt i verk" ved manglende betaling.

Klager ber nemnda vurdere om det er grunnlag for å sende purregebyr til inkasso.

Innklagede avviser at inkassovarselet er i strid med god inkassoskikk og anfører at klagen ikke kan tas til følge.

Etter inkassoforskriften § 1-2 har fordringshaver rett til gebyrmessig erstatning for skriftlig purring. Istedenfor, eller i tillegg til, purring kan fordringshaveren sende skyldneren inkassovarsel og kreve gebyr for dette. Reglene i inkassoforskriften er oppfylt.

Klager har foretatt delinnbetaling av kravet før utløpet av fristen i inkassovarselet. Det er på det rene at klager har betalt for sent. Gebyrmessig erstatning for varsler er et erstatningskrav på kreditors hånd som kan forfølges ved oversendelse til inkasso.

Innklagede viste til uttalelser i inkassolovens forarbeider (NOU 1983:8 s 38) der det heter at

da varselet normalt vil bli sendt av fordringshaveren selv, kan det ikke stilles for store krav til dets form og innhold. Det vesentlige må være at skyldneren på en klar og utvetydig måte blir gjort oppmerksom på gjeldsposten og at skyldneren på en klar og utvetydig måte blir gjort oppmerksom på gjeldsposten og at fortsatt manglende oppfyllelse vil medføre at saken sendes over til en profesjonell inkassator.

Justisdepartementet har i brev 15.10.07 til Kredittilsynet, nå Finanstilsynet, uttalt at et inkassovarsel skal være "klart og utvetydig" utformet, og at man i vurderingen av om varselet er tilstrekkelig klart og utvetydig må ta hensyn til hvordan brevet samlet sett fremstår for skyldneren. At brevet inneholder en setning som isolert sett tilfredsstillende kravet til innhold i et inkassovarsel, er ikke nødvendigvis tilstrekkelig.

I denne saken fremgår det klart av overskriften at dette er et inkassovarsel. Det fremgår av varselet at "Kreditor SA har fått i oppdrag å kreve inn utestående krav (...)" og "Dersom kravet ikke er betalt innen betalingsfristen vil inkassokostnader kunne påløpe". Skyldner er følgelig varselet om at saken er overført til profesjonell inkassator og at manglende oppfyllelse vil kunne medføre at inkassokostnader påløper. Det må legges til grunn at inkassovarselet er klart og utvetydig utformet slik brevet samlet sett fremstår for skyldneren. Det er derfor ikke avgjørende at ordlyden "inkasso vil bli satt i verk" er utelatt. Dette er også i tråd med nemndas praksis, jf. Sak 20160619.

II. Finansklagenemnda Inkasso sin begrunnelse

Klager betalte hovedkravet 20.6.16 etter kravets forfall som var 25.5.16, og etter å ha mottatt inkassovarsel 9.6.16. Det følger da direkte av inkassoforskriften § 1-2 andre ledd at inkassator kan kreve standardmessig erstatning for kostnader med et beløp svarende til en tidel av inkassosatsen. Dette beløpet er spesifisert i varslet slik at det samlede krav fra og med 9.6.16 utgjorde summen av hovedstol og gebyr (salær). Betaling av hovedkravet innebar således kun en delbetaling, og inkassator hadde da, etter inkassovarslets forfallsdato, valget mellom å sende nytt inkassovarsel/purring eller overføre kravet til inkasso og sende betalingsoppfordring. Innklagede valgte å sende "Inkassovarsel/purring på rest" 27.6.16 og da med tillegg av et nytt purragebyr. Selv om inkassoforskriften § 1-3 første ledd ikke uttrykkelig åpner for å beregne gebyr av to etterfølgende inkassovarsler, har Inkassoklagenemnda i sak 130/2015 lagt til grunn at dette likevel er i samsvar med god inkassoskikk, idet alternativet med å sende betalingsoppfordring ville ført til et vesentlig høyere salær og derved økte kostnader for skyldneren.

Klagers anførsel kan etter dette ikke føre frem.

Nemnda har deretter, av eget tiltak, vurdert om varslene 9.6. og 27.6.16 innholdsmessig oppfyller kravet i inkassoloven § 9.

Inkassoloven § 9 krever blant annet at et inkassovarsel skal sendes først etter at kravet er forfalt, det skal sendes på papir og varsle om "at inkasso vil bli satt i verk" dersom en betalingsfrist på minst 14 dager oversittes. NOU 1983:8 Inkassovirksomhet side 37-38 inneholder synspunkter på inkassovarslets innhold. Utvalget tar utgangspunkt i at det vanligvis er fordringshaveren selv som sender et slikt varsel, men dersom det er "praktisk må inkassator selv kunne stå som avsender". Videre uttales det at det vesentlige ikke er hvem som varsler skyldneren, "men at han varsles, og at de rettsvirkninger som er nevnt ovenfor blir knyttet til varslet." Videre uttales det, slik innklagede viser til, at det ikke kan stilles for store krav til form eller innhold dersom det er fordringshaveren

selv som sender varslet. "Det vesentlige må være at skyldneren på en klar og utvetydig måte blir gjort oppmerksom på gjeldsposten og at fortsatt manglende oppfyllelse vil medføre at saken oversendes til profesjonell inkassator." Synspunktene fikk tilslutning av Justisdepartementet, se blant annet Ot.prp. nr. 2 side 113 og ved utformingen av § 9. Kravene til innhold er ytterligere presisert i Justisdepartementets uttalelse 15.10.07.

I denne konkrete saken inneholder inkassovarslet 9.6.16 intet om at inkasso vil bli iverksatt dersom betalingsfristen ikke overholdes. Varslet er sendt av innklagede, men med fordringshavers logo godt synlig på brevarket. Dette åpner for en uklarhet om hvem som er reell avsender, noe som gjenspeiles i teksten ved at det heter at "Kreditor SA har fått i oppdrag å kreve inn utestående..."

Da innklagede er en profesjonell aktør, må det stilles strenge krav til utformingen av inkassovarslet, og etter nemndas syn er det ikke tilstrekkelig å vise til at manglende betaling vil kunne føre til at kostnader påløper.

Heller ikke varslet 27.6.16 tilfredsstillende, slik nemnda ser det, lovens krav. Overskriften etterlater tvil om det dreier seg om et inkassovarsel eller en puring, noe som er uheldig, jf.

Justisdepartementets uttalelse 15.10.07. Dessuten er ikke konsekvensene av manglende betaling inne fristen klart og utvetydig formulert, idet overføring til inkasso kun fremstår som en av flere muligheter, jf. formuleringen "kan bli overført til inkasso."

Innklagede har vist til nemndas uttalelse 20160619. Forholdet lå der annerledes an, idet det klart var angitt at manglende betaling ville føre til oversendelse til inkasso, nærmere bestemt "vår inkassopartner".

Klagen har etter dette ført frem og klager plikter da ikke å betale inkassokostnadene.

Uttalelsen er enstemmig.

III. Finansklagenemnda Inkasso sin konklusjon

Klager gis medhold.

Oslo, den 24.11.16

Ved behandlingen deltok;

Rune Jensen (nemndsleder), Ørnulv Bjercke, Lina Hellenes, Ane Køber Opstad, Line Klefstad